

[Behnke]

Noget helt andet er så, hvordan SF vil lave et modspil til denne vold i massemedierne, for andetsteds beskriver man, hvordan børn og unge skal have et reelt billede af verden, og sådan ser verden jo nu engang ud, takket være venstreforskruede ekstremister.

SF havde vel i tankerne, at pædagogerne skulle bruge undervisningstiden til at fortælle, hvor relevant disse såkaldte frihedsbevægelser er, så børnene ser volden i det rette marxistiske perspektiv.

SF vil også tage udgangspunkt i den nordiske fredshistorie. Her gør man så på bedste George Orwells »1984«-vis det, at man fortier den del af historien, som man ikke synes om, og kun fortæller det, der passer ind i partiprogrammets fodformede meninger. For netop Norden har jo i historien været blandt de mest aggressive og imperialistiske lande i verden. SF har vel ikke helt glemt vikingetiden?

Men som det nævnes andetsteds, er det altså SF's relevante fredsuplysning, der går ud på, at eleverne skal introduceres i fredsbevægelsernes mangfoldighed, det hele handler om. Der gøres et pinligt forsøg på at få det til at se ud som objektiv information, idet man kalder FN-Forbundet for liberalt, en etiket, som de med radikal-socialdemokratisk overvægt sikkert gerne vil have sig frabedt, men det er altså efter SF's mening det mest liberale, man kan byde på.

I den forbindelse kunne jeg godt tænke mig at spørge om, hvad SF mener om Danmarks største fredsbevægelse med over 75.000 betalende medlemmer, nemlig Hjemmeværnet, der mere end nogen anden udøver frivilligt dagligt arbejde for at bevare freden. Hvor kommer de ind på SF's politiske skala? Vel sagtens som det største sorte.

Der gøres meget ud af at beskrive, hvordan krigsfrygten er sundhedsfarlig, men hvem er det, der siden 1967 har forpestet Vesten med døds- og dommedagsprofetier? Det er netop de fredsbevægelser, som børnene i folkeskolen nu skal lære som salmevers. Og ikke nok med, at børnene skal lære om freden, de skal også kunne deltage aktivt i freden, og her er det også værd at huske, hvordan såkaldte fredsbevægelser bruger vold, terror, ildspåsættelse, uro og hærgen rundt omkring som midler i deres kamp. Alene udtrykket »kamp for fred« viser, hvor fredsfolket vil hen. Men de børn, som SF ikke vil have skal se TV-Avisen, må altså gerne

gå med på barrikaderne og lære at kaste sten mod politiet og sætte ild på tankstationer.

Når fredsuplysningen skal ske på alsidig og ikkemanipulerende vis, taler SF som slagteren, der prøver at berolige svinet, inden han slakter det. Alene det, at børnene skal kende forskel på de af SF godkendte fredsbevægelser, viser, hvor utopisk dette forslag er, eftersom den største forskel i opfattelse hos de nævnte fredsorganisationer, er, hvorvidt Sovjet også skal fordømmes eller man vil nøjes med at fordømme NATO.

Jeg skal, som det måske allerede er fremgået, tilsige SF ni nejstemmer fra Fremskridtspartiet og en udtalt appel til andre partier om også at forkaste dette forslag. Det fortjener at blive sendt tilbage og gemt på hylden i SF's ideologiske bibliotek.

Merethe Due Jensen (KRF):

Fredsuplysning og international forståelse er absolut vigtige områder, som bør nyde fremme i alle sammenhænge. Jeg er af den opfattelse, at forståelse for disse vigtige emner skabes allerede i det familiemæssige miljø. Den fred og fordragelighed, som bør præge vor hverdag, skabes kun, hvis vi mennesker lærer at forstå og respektere hinanden.

Denne grundlæggende forståelse for at omgås sine medmennesker i fred og fordragelighed skabes i familierne. Mennesket har et umætteligt behov for at blive værdsat og respekteret, ja, selv små mennesker, børnene, har dette behov. Hvis vi som forældre kan vise et godt eksempel, vil vore børn følge det, men fordi vi sjældent er gode eksempler, har vi behov for at lave love, som pålægger skolen at klare de opgaver, som vi som forældre ikke kan leve op til. Jeg vil derfor betragte det forslag, som SF her har fremsat, som lidt af en falliterklæring. Det burde være en selvfølge, at vore børn tilstræber at leve i fred og fordragelighed.

Men desværre er det ikke virkeligheden, og derfor er der behov for en stadig styrkelsen af forståelsen for de medmenneskelige relationer, herunder forståelse for flygtningene, for de fysiske handicappede og for andre anderledes i vores samfund. En generelt større forståelse for omgivelserne kan efter Kristeligt Folkepartis opfattelse løse eller forhindre mange konflikter.